

Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ

Architecture education in the United States of America

Hoàng Việt Dũng

Tóm tắt

Mối quan tâm hàng đầu trong đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ là duy trì một môi trường giúp sinh viên có thể nhận thức sâu sắc và thúc đẩy quá trình sáng tạo không ngừng nghỉ của họ. “Đạy nghề” rất quan trọng, nhưng không phải là tất cả đối với hệ thống đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ. Ngược lại, đào tạo ra những “sinh viên Kiến trúc tài năng”, có thể nhìn thấy, dự đoán, thiết kế và xây dựng cho tương lai là một trong những ưu tiên hàng đầu.

Từ khóa: Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ, thực hành kiến trúc, lý thuyết kiến trúc, văn hóa xưởng thực hành

Abstract

The U.S Architectural education's first concern is to perpetuate an environment where the student is acutely and perceptively and incessantly aware of the creative process. “Apprenticeship” is very important, but perhaps, not everything when it comes to educating architecture in the U.S. On the other hand, nurturing “gifted students” that can create, foresee, design, and build for the future is one of the most critical and crucial priorities.

Key words: American architecture education, apprenticeship, academic architecture, studio culture

Hình 1. Môi trường học tập Kiến trúc theo dạng Xưởng của trường ĐH Công Giáo Hoa Kỳ tại Washington D.C. Mỗi sinh viên có một góc học tập cố định, đầy đủ diện tích, tiện nghi để có thể “chiến đấu” hiệu quả nhất cho mỗi kì đồ án

1. Đặt vấn đề

Cuộc tranh luận giữa các phong cách kiến trúc vẫn là vấn đề nóng bỏng và không có hồi kết. Cuộc tranh luận về các phương thức đào tạo kiến trúc ở Việt Nam cũng như ở các nước trên thế giới cũng là một vấn đề rất nhức nhối và gây nhiều hoang mang, bối rối không chỉ cho giảng viên kiến trúc, các đơn vị chuyên môn, các kiến trúc sư, sinh viên kiến trúc, cũng như các bậc phụ huynh... Tham luận được dựa trên kinh nghiệm đào tạo kiến trúc tại Hoa Kỳ của diễn giả Paul Rudolph, Kiến trúc sư nổi tiếng người Mỹ, nguyên Hiệu trưởng trường Đại học Kiến trúc tại Đại học Yale, được biết tới bởi cách thiết kế sáng tạo và không thể đoán trước, khơi dậy mối liên hệ mạnh mẽ giữa bê tông, không gian, và các giác quan.

Paul Rudolph là một trong mười hai kiến trúc sư đã phát biểu tại chương trình “Voice of America”, nằm trong chuỗi các bài giảng “Architecture Series of the Forum lectures”, cùng với các kiến trúc sư và nhà giáo dục nổi tiếng khác như Henry-Russell Hitchcock, Vincent Scully, Philip Johnson, R. Buckminster Fuller, Louis Kahn và Minoru Yamasaki...

2. Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ

Paul Rudolph phát biểu trong “Voice of America”: “Louis Sullivan thường chế giễu các môi trường đào tạo kiến trúc, nhưng ông không bao giờ chỉ rõ điều mà sinh viên kiến trúc nên làm; Ông chống lại tất cả những thứ đang xảy ra ở trong các môi trường đào tạo kiến trúc theo dạng học thuật. Frank Lloyd Wright cũng cùng chung quan điểm này”. Trong cuộc gặp đầu tiên của Paul với Wright tại Princeton nơi Paul được mời tới để phản biện trong một buổi thuyết trình đồ án, Wright đã chỉ thẳng mặt và đuổi ông về bằng cách tuyên bố tất cả các kiến trúc sư đảm nhận việc giảng dạy trong trường bằng một danh từ mang tính xúc phạm cao. Các kiến trúc sư nổi tiếng người Mỹ của thế kỷ trước hoàn toàn chống đối lại tất cả môi trường đào tạo kiến trúc sư theo dạng học thuật và cảm thấy rằng hệ thống đào tạo kiến trúc sư theo dạng thực hành vượt trội hơn nhiều. Mãi đến năm 1938, khi Walter Gropius đến Hoa Kỳ, một phương pháp giảng dạy mới được hình thành. Sự thay thế này đã và đang được áp dụng rộng rãi trong hệ thống đào tạo kiến trúc sư tại Hoa Kỳ.

Ngày nay, ở Hoa Kỳ, đào tạo kiến trúc sư theo dạng học thuật được thực hiện song song với việc thực hành kiến trúc. Điều này có nghĩa là các trường đào tạo kiến trúc phải chịu ảnh hưởng và thích nghi với các yếu tố liên tục biến chuyển; thay đổi sự nhạy cảm của chính kiến trúc sư và sinh viên kiến trúc khi hành nghề; về các rào cản, phát triển kỹ thuật của các ngành công nghiệp; bởi

Ths. KTS. Hoàng Việt Dũng

Viện Đào tạo và Hợp tác Quốc tế

Trường Đại học Kiến trúc Hà Nội

Email: hoangd@cua.edu

ĐT: 098 420 6979

Ngày nhận bài: 30/6/2020

Ngày sửa bài: 06/7/2020

Ngày duyệt đăng: 5/7/2022

Hình 2. Apprenticeship – dạy nghề kiến trúc – môi trường mà một số kiến trúc sư nổi tiếng như Louis Sullivan và F.L.Wright quả quyết rằng không có cách thứ hai để đào tạo kiến trúc sư tốt hơn)

báo chí chuyên ngành kiến trúc; và bởi áp lực không ngừng của các chuyên gia kỹ thuật như các kỹ sư kết cấu, cơ khí, dân dụng, âm học và ánh sáng, và mặt khác là các nhà sử học nghệ thuật và kiến trúc. Quá trình xây dựng ngày càng phức tạp hơn và kiến trúc sư cũng gặp nhiều thách thức hơn thay vì đơn thuần chỉ hoàn thành vai trò truyền thống của mình.

Trong bối cảnh như vậy, sinh viên kiến trúc phải nhận thức được vai trò của mình và thực sự phải có lập trường, kiến thức vững vàng để có thể đưa ra những ý kiến thông minh, bao quát và mang tính chất quyết định. Trên thực tế, các trường đào tạo kiến trúc sư luôn luôn tồn có một vài sinh viên có năng khiếu, không bị ảnh hưởng bởi những hạn chế của thực tế và theo trực giác, họ đề xuất các khả năng mới và hợp lý bằng lời nói cũng như các bản vẽ. “Một hoặc vài người trong số họ có thể định hình ra những hướng đi kiến trúc riêng và thành danh. Tuy họ không đại diện cho tất cả các kiến trúc sư nhưng một điều phải được công nhận rằng những sinh viên có năng khiếu là những người có thể dự đoán được tương lai. Bên cạnh đó cũng có thể có những lập luận rằng những người như vậy, đơn thuần chỉ là họ phát hiện ra những sự giả tạo, tính thất thường hoặc tính thời trang phút chốc của kiến trúc nhanh hơn những thế hệ đã từng chinh chiến lâu năm và bị thói quen hành nghề chi phối” – Paul Rudolph phát biểu trong bài tham luận của ông tại “Voice of America”

Sinh viên kiến trúc mới bước chân vào trường giống như những viên ngọc quý chưa được mài giũa. Họ có những ý tưởng táo bạo, bay bổng, có tầm nhìn. Tuy nhiên, những ý tưởng này cũng giống như những bức tranh vẽ của trẻ thơ, thiếu tính thực tiễn và không đáp ứng được nhu cầu thiết yếu về chất lượng đối với kiến trúc ngoài xã hội. Những tân sinh viên này đều gặp vấn đề khi họ cố gắng chuyển biến những quan niệm thiết kế kiến trúc của mình thành các sản phẩm thực tế. Dần dần, điều này trở thành nỗi sợ hãi sâu sắc của họ khi hành nghề, khiến họ phải tập trung giải quyết nó khi tham gia làm việc ở các văn phòng kiến trúc khiến thời gian học việc dao động từ vài năm đến vô tận. Vào thời điểm đã có thêm kinh nghiệm trong việc thiết kế và xây dựng thực tiễn, các tân sinh viên sẽ dần mất đi khả năng suy nghĩ sáng tạo. Những cảm giác thất vọng, vô cảm với nghề nghiệp của

Hình 3. Môi trường studio mới, phương pháp học tập, cách thức học tập hoàn toàn là của sinh viên, giảng viên chỉ mang vai trò là người hướng dẫn. Môi trường học tập với tính chất mở, kích thích tương tác giúp sinh viên có thể học tập lẫn nhau

họ kèm theo những áp lực, trách nhiệm thực tế mới khiến cho những tân Kiến trúc sư này khó có khả năng đóng góp những tố chất sáng tạo cần thiết của các sinh viên kiến trúc.

Câu hỏi có thể được đặt ra là: “Tại sao các trường không trang bị cho những sinh viên kiến trúc của họ đầy đủ kiến thức thực tiễn hơn trước khi họ ra trường và bắt đầu hành nghề?” Có rất nhiều môi trường đào tạo kiến trúc khác nhau ở Hoa Kỳ: một số chuyên về lý thuyết thiết kế kiến trúc, một số khác cho rằng họ đang đào tạo “thợ vẽ” đủ cơ bản để bước vào các môi trường hành nghề kiến trúc trên thị trường và từ đó tự phát triển tại các môi trường đó. Các chương trình đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ có thể dao động từ năm năm (phần lớn các trường đào tạo kiến trúc được công nhận tại Hoa Kỳ) đến tám năm (một số trường đào tạo kiến trúc đặc thù hơn như Harvard, Yale). Các trường có thời gian đào tạo dài hơn không dành nhiều thời gian hơn cho việc theo đuổi nghiên cứu kiến trúc, mà yêu cầu bằng cử nhân về nhân văn học. Sự đa dạng của các loại trường khác nhau ở Hoa Kỳ có hiệu quả không thể đo đếm được.

Điều quan trọng là liệu sinh viên có tìm được môi trường phù hợp nhất với tính cách, tài năng của mình không? Các trường đào tạo Kiến trúc sư hàng đầu tiếp cận kiến trúc như một nghệ thuật sáng tạo trong khi sáng tạo thì không thể dạy được. Tuy nhiên, một môi trường với phương pháp giảng dạy, tiếp cận tốt có thể giúp sinh viên xác định các vấn đề ngày càng rõ ràng và qua đó, họ có thể tự tin hơn khi bắt đầu cuộc hành trình bất tận để tìm kiếm và khẳng định bản thân.

Khi kiến trúc giống như một tác phẩm nghệ thuật được thảo luận với các tân sinh viên kiến trúc, các Giảng viên phải bắt đầu với tập hợp định kiến cụ thể của Kiến trúc sư trong cách đặt câu hỏi. Các Kiến trúc sư vĩ đại luôn bỏ qua một số vấn đề nhất định, và chỉ lựa chọn một vài vấn đề để giải quyết. Họ tiến hành triển khai điều này một cách hùng hồn

Hình 4. NAAB – Hội đồng kiểm định kiến trúc quốc gia tại Hoa Kỳ

đến nỗi cộng đồng chỉ quan tâm đến giải pháp thực sự vinh quang của nó và không hề thắc mắc đến những yêu cầu, hạn chế thực tế vụn vặt. Sinh viên kiến trúc, tân Kiến trúc sư hay các Kiến trúc sư đã hành nghề lâu năm đều có thể dựa vào thực tế này để đưa ra những quyết định táo bạo trong thiết kế, đảm bảo sự sáng tạo của mình là chính xác và được ghi nhận bởi phần lớn cộng đồng.

Walter Gropius không giảng dạy theo kiểu giáo điều mà chỉ xác định rõ ràng một cách tiếp cận rộng. Ông rất tôn trọng chính sinh viên của mình. Đối với ông, không có ý tưởng nào của sinh viên là ý tưởng điên rồ. Tất cả các ý tưởng đều được chú ý tới và thảo luận để làm sao có thể phát triển được và áp dụng vào trong thực tế. Rất nhiều học sinh năng khiếu của ông đã có thể đem những điều đã học được, vận dụng thành công vào hành nghề và giảng dạy, đóng góp một phần không nhỏ vào kiến trúc Hoa Kỳ nói chung. Các biện pháp nửa vời phổ biến ở hầu hết các trường kiến trúc trước đó đã được thay thế bằng phương pháp giáo dục kiến trúc mở của Gropius.

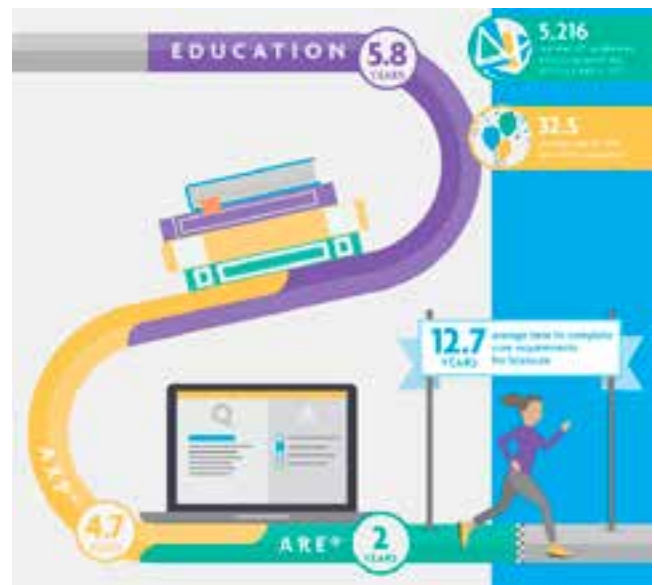
Paul Rudolph nói: “Tôi tham gia vào việc giảng dạy kiến trúc bởi vì tôi tin rằng thực hành thực sự đã vượt xa lý thuyết và đó là nhiệm vụ và trách nhiệm cơ bản của các trường đại học lớn như Yale không chỉ để nghiên cứu những gì đã biết mà còn để hiểu thấu, dự đoán những điều chưa biết. Niềm đam mê của tôi là tham gia vào cuộc tìm kiếm không hồi kết này. Lý thuyết phải mất một lần nữa vượt qua hành động”.

Rất nhiều công trình đẹp tồn tại trên thực tế. Kỹ thuật phát triển của thời đại hiện đại hóa cũng sản sinh ra rất nhiều công nghệ, vật liệu, phương thức xây dựng mới, đảm bảo cho tính thẩm mỹ của các công trình được nâng cao. Nhưng chỉ đẹp thôi thì chưa đủ, mà còn phải có ý nghĩa, đồng thời giải quyết được các vấn đề cơ bản vốn đã bị lãng quên trên con đường hành nghề của các kiến trúc sư. Chúng ta cần học lại nghệ thuật sắp xếp các tòa nhà của mình để tạo ra các loại không gian khác nhau: không gian yên tĩnh, khép kín, biệt lập, bóng mờ; không gian hồi hã, nhộn nhịp, cay nồng với sức sống; không gian lát đá, trang nghiêm, rộng lớn, xa hoa, thậm chí đáng kinh ngạc; không gian bí ẩn; không gian chuyển tiếp xác định, phân tách và các không gian xen kẽ của các đặc điểm tương phản. Chúng ta cần các chuỗi không gian khơi dậy sự tò mò cho người sử dụng, đưa ra phương hướng. Quan trọng nhất trong tất cả, chúng ta cần những không gian khuyến khích tương tác xã hội.

Tóm lại, một môi trường đào tạo Kiến trúc sư tốt phải hội tụ được cả hai yếu tố về thực tiễn cũng như lý thuyết, có khả năng hỗ trợ sinh viên phát triển sự sáng tạo của mình cũng như trang bị đầy đủ kiến thức về thực tế cho sinh viên

Hình 6. Phòng công nghệ in 3D - Các phòng thí nghiệm luôn được nâng cấp công nghệ thường xuyên để đảm bảo có thể đáp ứng được nhu cầu sáng tạo bất tận của các bạn sinh viên

Hình 5. 12.7 năm là thời gian trung bình bỏ ra để đào tạo một tân sinh viên kiến trúc trở thành một Kiến trúc sư có chứng chỉ tại Hoa Kỳ

để họ có thể biến những ý tưởng táo bạo của mình trở thành các công trình ấn tượng. Sự tương tác giữa thực hành và lý thuyết phải được xây dựng và thúc đẩy để xảy ra thường xuyên nhằm tăng khả năng thiết kế logic, có dẫn chứng, có ý nghĩa và có tính thuyết phục cao.

3. Trải nghiệm đào tạo kiến trúc tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ (Catholic University of America)

a. Hệ thống Kiểm định các trường đại học đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ:

NAAB (National Architectural Accrediting Board – Hội đồng Kiểm định Kiến trúc quốc gia) được hình thành năm 1941, là cơ quan có thẩm quyền đánh giá và công nhận đào tạo kiến trúc sư lâu đời nhất tại Hoa Kỳ. Hiện nay, Hoa Kỳ có 153 chương trình được kiểm định trong 123 cơ sở Đào tạo Kiến trúc sư. NAAB có nhiệm vụ xây dựng các tiêu chuẩn, quy chuẩn và quy trình phù hợp cho việc đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ, được soạn thảo và kiểm định bởi Hội đồng bao gồm các giảng viên kiến trúc, những kiến trúc sư đang hành nghề, các nhà chức trách và cả các sinh viên kiến trúc. NAAB hoạt động một cách công khai, minh bạch, tuân

Hình 7. Xưởng mộc giúp cho sinh viên có thể tự mình tạo ra các sản phẩm kiến trúc, từ mô hình đại diện cho cả một công trình đến những mô hình trích tỉ lệ của công trình đó, giúp họ hiểu hơn về chi tiết và cấu tạo

Hình 8. Tương tác giữa giảng viên và sinh viên được đảm bảo về chất lượng và thời lượng

thủ các thông lệ tốt nhất trong kiểm định do Hiệp hội Kiểm định viên chuyên môn và chuyên nghiệp (Association of Specialized and Professional Accreditors) và mạng lưới các Cơ quan Đảm bảo Chất lượng Quốc tế về Giáo dục Đại học (INQAAHE) ban hành. Sự minh bạch này mở rộng đến quá trình xem xét các Điều kiện để được kiểm định, công bố các báo cáo của Thanh tra và các yêu cầu đối với các chương trình được công nhận để cung cấp thông tin cho công chúng.

b. Từ sinh viên tới kiến trúc sư:

Bằng cấp tốt nghiệp từ các cơ sở Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ được chia ra thành hai loại: bằng cấp chuyên nghiệp (professional degrees) và bằng cấp không chuyên nghiệp (non-professional degrees). Bằng cấp chuyên nghiệp cho phép người sở hữu có thể hành nghề kiến trúc. Bằng cấp không chuyên nghiệp không cho phép người sở hữu hành nghề kiến trúc.

Có ba loại bằng cấp chuyên nghiệp về kiến trúc tại Hoa Kỳ:

- Cử nhân Kiến trúc (Bachelor of Architecture – B.Arch – thường là chương trình 5 năm)
- Thạc sỹ Kiến trúc (Master of Architecture – M.Arch – thường là chương trình từ 2 đến 3 năm)
- Tiến sỹ Kiến trúc (Doctor of Architecture – D.Arch)

Các bằng cấp không chuyên nghiệp (yêu cầu phải hoàn thành cả bằng Thạc sỹ Kiến trúc để có thể bắt đầu quá trình thi chứng chỉ hành nghề) bao gồm:

- Cử nhân nghệ thuật Kiến trúc (Bachelor of Arts in Architecture – BA)
- Cử nhân khoa học Kiến trúc (Bachelor of Science in Architecture – BS)
- Cử nhân mỹ thuật Kiến trúc (Bachelor in Fine Arts in Architecture – BFA Arch)
- Cử nhân thiết kế môi trường (Bachelor of Environmental design – B.Envd or B.E.D)

Bằng cấp không chuyên nghiệp thường mất bốn năm để hoàn thành. Chương trình "4+2" bao gồm bằng Cử nhân nghệ thuật Kiến trúc (BA) hoặc bằng Cử nhân khoa học Kiến trúc (BS) 4 năm về Kiến trúc và bằng Thạc sỹ Kiến trúc 2 năm sau đó. Bằng cử nhân Kiến trúc (Barch) 5 năm và bằng Thạc sỹ Kiến trúc (March) 6 năm được coi là tương đương trong quá trình đăng ký và công nhận. Sinh viên kiến trúc, sau khi kết thúc chương trình học và đạt được bằng cấp chuyên nghiệp, sẽ phải trải qua quá trình làm việc thực tế tại các văn phòng kiến trúc, đảm bảo đủ số giờ quy định tùy theo từng loại bằng cấp mới có thể tiến hành quá trình đăng ký và thực hiện thi lấy chứng chỉ hành nghề Kiến trúc sư – Architect Registration Examination (ARE).

c. Chương trình đào tạo Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ (CUA):

Chương trình đào tạo Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ (CUA) bao gồm rất nhiều chương trình: chương trình Đào tạo Cử nhân Kiến trúc, chương trình Đào tạo Thạc sỹ Kiến trúc, chương trình Đào tạo 2 văn bằng, chương trình Đào tạo hướng tới cấp chứng chỉ nhanh cho Kiến trúc sư, chương trình Đào tạo Kiến trúc mùa hè dành cho học sinh Phổ thông trung học, các chương trình du học, cũng như các buổi hội thảo với khách mời là các kiến trúc sư có tên tuổi trong khu vực cũng như trên toàn Hoa Kỳ.

Để được nhận vào trường, sinh viên phải trải qua các kì thi tiếng Anh và Toán... giống như các sinh viên của các ngành học khác trên nước Mỹ và kèm theo một bộ hồ sơ năng lực bao gồm các tác phẩm, các bản vẽ có thể liên quan hoặc không liên quan đến kiến trúc của chính bản thân họ. Sau đó, những sinh viên kiến trúc này sẽ phải trải qua một buổi phỏng vấn với các Cố vấn học tập của Trường, những người đã đánh giá bộ hồ sơ năng lực của các bạn sinh viên. Những Cố vấn học tập này, dựa trên những đánh giá đó, sẽ trao đổi thêm với các bạn sinh viên kiến trúc và hướng cho bạn tham gia vào chương trình kiến trúc phù hợp với bản thân.

Một chương trình Đào tạo Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ sẽ chia ra làm nhiều Bộ môn với

những trọng tâm khác nhau (được gọi là concentration.) Ví dụ: chương trình Đào tạo Thạc sỹ Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ bao gồm 5 chương trình chuyên môn riêng: Kiến trúc về văn hóa và tôn giáo, Kiến trúc về công nghệ và truyền thông, Kiến trúc về phát triển bất động sản, Quy hoạch đô thị và chương trình Đào tạo về Kiến trúc cổ điển. Tất cả các chương trình này được xây dựng dựa trên chương trình giảng dạy kiến trúc cốt lõi của Trường Kiến trúc Công giáo Hoa Kỳ. Điều này giúp chuẩn bị cho sinh viên làm bài kiểm tra giấy phép hành nghề tốt hơn, đồng thời tạo cơ hội để chuyên môn hóa bằng cấp sau đại học. Sinh viên có khả năng tùy ý lựa chọn chương trình phù hợp với bản thân nhất, qua đó, sự tự giác và tự chủ, chất lượng sản phẩm cũng như tinh thần tự giác của sinh viên được nâng cao. Những sinh viên này sẽ kết thúc chương trình học của họ với một đồ án chốt (capstone project) hoặc luận án độc lập (independent thesis), qua đó thể hiện một sự kết hợp vững chắc giữa chương trình Đào tạo Kiến trúc nói chung với nghiên cứu cá nhân của mỗi sinh viên.

d. Môi trường đào tạo Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ:

Môi trường đào tạo Kiến trúc sư tại Trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ bao gồm các lớp học theo dạng Xưởng thực hành (gọi là các studio), các lớp học tập trung (theo dạng hội trường, thường để học lý thuyết về Kiến trúc, có thể chứa tới 100 sinh viên), các phòng thí nghiệm (gọi là các phòng lab với công nghệ hiện đại để sinh viên có thể sản xuất, sáng tạo ra những sản phẩm đột phá vượt qua khả năng vật lý của con người), các phòng hội thảo với kích cỡ đa dạng phục vụ cho các nhu cầu làm việc nhóm riêng, xưởng gỗ, nơi sinh viên có thể thực hiện các mô hình với các tỉ lệ khác nhau, từ tổng thể tới trích góc chi tiết của các sản phẩm của họ, các phòng in 2D, 3D với máy móc và thiết bị tối tân, đảm bảo cho việc sinh viên có thể thực tế hóa đồ án của mình một cách dễ dàng nhất.

Số lượng sinh viên Kiến trúc đầu vào tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ ở mỗi khóa được kiểm soát kỹ để đảm bảo chất lượng đầu ra. Tương tác giữa giảng viên kiến trúc với sinh viên của mình phải được thực hiện nghiêm chỉnh với chất lượng và thời lượng đảm bảo. Mỗi sinh viên khi làm việc tại xưởng phải có khả năng thuyết trình về những phân tích đã thực hiện, những ý tưởng đang được xây dựng và có thể được bàn luận chuyên sâu về những vấn đề liên quan đến đồ án của mình với các giảng viên ở Trường.

Sự tương tác giữa sinh viên và sinh viên cũng đóng góp một phần không nhỏ vào sự thành công của hệ thống đào tạo Kiến trúc sư tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ. “Văn hóa xưởng” (studio culture) là một trong những ưu tiên trọng điểm tại các môi trường đào tạo kiến trúc nói chung tại Hoa Kỳ. Sinh viên khi đăng ký các lớp học đồ án sẽ được phân một góc làm việc riêng cho cả học kỳ. Nơi đây, họ sẽ mang

Hình 9. Sinh viên tương tác và trao đổi, học hỏi lẫn nhau tạo nên “văn hóa Xưởng” – Studio culture – một yếu tố có thể nói là quan trọng hàng đầu trong công cuộc Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ

Hình 10. ASHRAE lectures – hệ thống các bài giảng ASHRAE, khách mời là những kiến trúc sư nổi tiếng thuyết trình hàng tuần về các dự án kiến trúc của họ nhằm truyền kiến thức cũng như truyền lửa cho các bạn sinh viên chưa ra trường

tới tất cả các đồ dùng cá nhân phục vụ cho không chỉ việc học mà còn cả việc “sống” tại trường trong suốt quá trình thực hiện đồ án Kiến trúc. Tại trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ, các chức năng về cung cấp thực phẩm, vệ sinh cá nhân cũng được trang bị giúp cho các sinh viên Kiến trúc có thể thực hiện công việc của mình một cách liên tục nhất, không kể ngày đêm. Hình 9

Mỗi tuần, Trường Kiến trúc thuộc Trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ sẽ tổ chức một buổi thuyết trình với nhiều nội dung khác nhau và các khách mời đều là các kiến trúc sư có tiếng trong khu vực cũng như trên phạm vi toàn quốc.

Hệ thống các bài giảng này có tên gọi là ASHRAE, thu hút được phần lớn sinh viên trong trường tới để học hỏi, cũng như thảo luận, qua đó phần nào giới thiệu bản thân mình với những “nhà tuyển dụng” đó.

Các chương trình giảng dạy Kiến trúc thực tế cũng được áp dụng khá nhiều tại Trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ. Điển hình là các chương trình xây dựng về Kiến trúc Xanh theo hệ thống chứng chỉ LEED. Sinh viên sẽ có khả năng tham gia vào các dự án xây dựng, cải tạo thực tế, học hỏi các kinh nghiệm xây dựng từ các chuyên gia đi trước, có cơ hội gặp mặt và trao đổi với các đơn vị chức năng cũng như những người dân đang sinh sống nơi đó, từ đó có thể xây dựng cho riêng họ một mối liên hệ sâu sắc hơn giữa lý thuyết và thực tế hành nghề Kiến trúc.

Môi trường Đào tạo Kiến trúc sư tại Trường Đại học Công giáo Hoa Kỳ không chỉ dừng lại ở địa phương mà còn mở rộng ra nước ngoài. Các khóa học tới các nước châu Âu như Ý, Tây Ban Nha, Anh... hoặc châu Á như Trung Quốc, Hàn Quốc... được tổ chức thường xuyên vào các mùa hè đan xen giữa những chương trình học chính. Điều này giúp cho sinh viên có thể mở mang đầu óc, xây dựng khả năng phân tích và phán đoán, đặt vấn đề và làm việc nhóm tích cực tìm ra giải pháp cho các vấn đề đó. Sự cọ xát với nhiều thể loại văn hóa khác nhau cũng mang lại một sự tươi mới, sáng tạo hơn cho thiết kế của sinh viên.

4. Kết luận

Cuối cùng, mối quan tâm hàng đầu trong Đào tạo Kiến trúc sư tại Hoa Kỳ là duy trì một môi trường giúp sinh viên nhận thức sâu sắc và thúc đẩy quá trình tư duy không ngừng nghỉ về sự sáng tạo. Chúng ta phải hiểu rằng sau khi tất cả hạn chế về mặt luật pháp, kỹ thuật, cân nhắc về ngân sách, lợi ích xung đột... trách nhiệm của kiến trúc sư mới bắt đầu. Anh ta phải hiểu rằng trong khoảnh khắc phấn khích, tuyệt vời khi anh ta cầm bút chì trong tay và trước mặt là một tờ giấy trắng, anh ta đã treo lơ lửng ở đó tất cả những gì đã đi trước và tất cả những gì sẽ xảy ra. Các hành động sáng tạo là tất cả những gì quan trọng duy nhất./.

Tài liệu tham khảo

1. Paul Rudolph, 1961, “Voice of America – Architecture Series of the Forum Lectures”
2. NAAB, 2014, “2014 Conditions for Accreditation”
3. Curriculum of School of Architecture, Catholic University of America - <https://architecture.catholic.edu/academics/undergraduate-programs/index.html>

Hình 11. Giữa hoặc mỗi kì đồ án, sinh viên sẽ phải bảo vệ đồ án của mình trước các giảng viên, các kiến trúc sư, thậm chí cả các kỹ sư chuyên ngành hoặc các nhà chức trách, qua đó tăng độ cọ sát, thực tế, và chuyên sâu hơn về thiết kế của mình

Hình 12. Sinh viên kiến trúc và xây dựng thực tế

Hình 13. Buổi triển lãm thiết kế Kiến trúc cho Bảo tàng rượu tại Italy cũng nằm trong hệ thống đồ án của chương trình đào tạo Kiến trúc của trường ĐH Công Giáo Hoa Kỳ. Ngoài các yếu tố thực tế và lý thuyết, các bạn sinh viên còn có cơ hội được tiếp xúc trực tiếp với những người dân bình thường, để thuyết trình và trò chuyện một cách tình cảm về sản phẩm của họ, cũng như tiếp thu những ý kiến đóng góp quý giá